

Arrest

nr. 272 519 van 10 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat B. SOENEN en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 15 oktober 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 3 augustus 2016.

1.2. Op 31 augustus 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster stelt hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. X van 17 maart 2017 weigert ook de Raad verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 29 mei 2018 dient verzoekster een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 14 augustus 2018 niet-ontvankelijk. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.6. Bij arrest nr. X van 6 november 2018 verwerpt de Raad het beroep ingesteld tegen voormelde beslissing van 14 augustus 2018.

1.7. Op 30 oktober 2019 dient verzoekster een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.8. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 17 juni 2021 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Arabische origine, afkomstig uit Bagdad (Centraal-Irak), en bent u in het bezit van de Iraakse nationaliteit. U bent met twee van uw kinderen in België aangekomen op 15 oktober 2015 en diende hier op 16 oktober 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. U beweerde toen dat uw gezin met de dood bedreigd werd door leden van de militie "Asaib Ahl al Haqq" omwille van de werkzaamheden van uw echtgenoot als lijfwacht voor een soennitisch provincieraadslid. Op 1 september 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 17 maart 2017.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende een tweede verzoek om internationale bescherming in op 29 mei 2018. Ter staving van dit verzoek vermeldt u dezelfde feiten als bij uw eerste verzoek om internationale bescherming. Uw echtgenoot A. B. J. Z. S. was betrokken bij de politiek en had daardoor veel problemen. Zowel u als uw kinderen liepen hierdoor gevaar. Zijn vijanden hadden het immers ook op zijn gezinsleden gemunt. U wilde omwille van deze reden reeds sinds lange tijd weg van uw echtgenoot. Bovendien was u door uw familie tegen uw zin aan hem uitgehuwelijkt toen u dertien jaar oud was. Ondertussen bent u gescheiden van uw echtgenoot die momenteel met uw drie andere kinderen in Irak verblijft. U had intussen een relatie met Osman Khalid die over de Nederlandse nationaliteit beschikt en waarmee u uw leven verder wilt opbouwen. U voegde hier nog aan toe dat u en uw twee hier in België verblijvende kinderen 'atheïst' zijn geworden. Omwille van deze feiten begonnen uw ex-echtgenoot en uw ooms u twee jaar geleden met de dood te bedreigen via sms. U verbrak alle contact met uw echtgenoot en ooms door van gsm-nummer te veranderen. U vreesde tevens dat uw kinderen gedwongen zouden worden op jonge leeftijd te huwen.

U legde ter staving van uw tweede verzoek volgende nieuwe originele documenten voor: documenten in verband met uw operatie om uw sterilisatie ongedaan te maken, een aanvraagformulier van Fedasil voor een psycholoog en visitekaartjes van Meester Blomme, Meester Sampermans en van de school van uw kind. Tevens legde u kopieën voor van een bewijs van nationaliteit van de gemeente en een ontvangstbewijs van een aangifte bij de gemeente. Na uw persoonlijk onderhoud bezorgde u nog screenshots van aan u gerichte dreigberichten.

Op 16 augustus 2018 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door de Commissaris-generaal. Het door u ingediende beroep werd op 6 november 2018 verworpen door de RvV.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 30 oktober 2019 een derde keer om internationale bescherming.

U werpt thans op dat uw echtgenoot de echtscheidingsprocedure in Irak is gestart. Hij heeft tevens een klacht ingediend waarin hij u beschuldigt van de ontvoering van de kinderen. Voorts zou uw echtgenoot ook een klacht hebben ingediend bij NGO's in Irak. Op basis van de klacht van uw echtgenoot wordt u gezocht door de overheid en u vreest te worden gearresteerd ingeval van een terugkeer. Ter staving van uw relaas legt u een kopie neer van een attest van de NGO 'Women for Peace Organization'. Uw zoon A. stuurde u dit door via 'whatsapp'. Uw zoon zal tevens proberen u documenten te bezorgen betreffende de klachten die uw echtgenoot tegen u indiende. Zodra u deze ontvangt zal u deze overmaken. U vreest voorts ook voor uw kinderen ingeval van een terugkeer naar Irak. Uw echtgenoot zal uw kinderen afnemen en u vreest dat ze zullen mishandeld worden door hem. Uw zoon A., die tot op heden bij uw echtgenoot verblijft, wordt immers ook mishandeld en geslagen door uw man en uw kinderen werden ook vroeger al, toen ze nog klein waren, mishandeld.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dit gezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas én gezien de situatie toenertijd in Bagdad niet van die aard was dat er sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing die in uw hoofde werd genomen in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing werd bovendien bevestigd door de RvV waardoor deze kracht van gewijsde geniet en de vastgestelde ongeloofwaardigheid, en aangehaalde motieven, niet langer kunnen worden betwist. In het kader van uw tweede verzoek werd voorts beslist tot de niet-ontvankelijkheid en dit bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor toekenning van de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus, in aanmerking kwam. De motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal in het kader van uw tweede verzoek tot deze vaststelling kon komen, staan op hun beurt duidelijk weergegeven in de beslissing die toen in uw hoofde werd genomen. Uw beroep tegen deze beslissing werd vervolgens verworpen door de RvV.

U haalt thans nieuwe elementen aan die volledig losstaan van uw eerdere verzoeken. Zo verklaart u in onderhavig verzoek niet naar Irak te kunnen terugkeren omdat uw echtgenoot de echtscheidingsprocedure in gang heeft gezet en tevens een klacht tegen u heeft ingediend wegens kinderontvoering. U vreest ingeval van een terugkeer naar Irak te worden gearresteerd en opgesloten. Tevens vreest u voor uw kinderen. Uw echtgenoot zal de kinderen van u afnemen waardoor ze zullen blootgesteld worden aan mishandeling. Toen u nog Irak woonde zou uw echtgenoot de kinderen al geslagen hebben. Uw zoon A., die tot op heden bij uw echtgenoot woont, wordt ook nu nog steeds door uw echtgenoot geslagen en mishandeld. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet moet worden opgemerkt dat aan uw verklaringen niet het minste geloof kan worden gehecht.

Zo dient allereerst te worden gewezen op een aantal ongerijmdheden aangaande uw basisgegevens. U haalt thans aan dat u, wat uw religie betreft, uw moeder volgt en aldus een soennitische moslima bent (zie DVZ 3de VIB, vraag 9). Nochtans verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek uitdrukkelijk een sjiitische moslima te zijn (zie CGVS 1ste VIB, p. 3). In het kader van uw tweede verzoek klonk het plots dat u 'atheïst' bent (zie CGVS 2de VIB, p. 3). Ook al werd dit gegeven in het kader van uw tweede verzoek niet weerhouden en ongeloofwaardig bevonden, dit wijzigt niets aan het feit dat u in het kader van uw eerste verzoek wel degelijk uitdrukkelijk beweerde een sjiitische moslima te zijn. Dat u dan nu plots zonder meer opwerpt dat u eigenlijk de geloofsstrekking van uw moeder volgt en dus een soennitische moslima bent, houdt totaal geen steek. Dat u uw geloofsovertuiging bij elk verzoek zonder meer aanpast en nu voor de derde keer een ander geluid laat horen, doet reeds ernstige vragen rijzen bij uw gehele geloofwaardigheid. Dit zeker gezien ook uw twee voorgaande verzoeken omwille van de ongeloofwaardigheid van uw relaas werden afgewezen.

Ook volgende vaststellingen maken duidelijk dat aan huidig verzoek weerom niet het minste geloof kan worden gehecht. Moet immers worden vastgesteld dat u ook aangaande uw burgerlijke staat geen éénsluidende verklaringen aflegt en nu een gans ander verhaal ophangt. Zo verklaart u in het kader van huidig verzoek dat u in België van plan was om te huwen, maar dit is niet gelukt (zie DVZ 3de VIB, vraag 13). Nochtans verklaarde u in het kader van uw tweede verzoek uitdrukkelijk dat u wel degelijk officieel huwde hier in België met uw nieuwe partner. U had een verlofings- en een huwelijksfeest, dit

alles in het opvangcentrum. U verduidelijkt nog dat u hier met uw nieuwe partner huwde om de familie-erf niet te schenden (zie CGVS 2de VIB, p. 7).

Rekening houdende met de rest van uw huidige verklaringen, i.c. uw echtgenoot vroeg de echtscheiding aan in Irak, hij diende klacht in tegen u omwille van kinderontvoering en ingeval van een terugkeer zal u de kinderen verliezen, is het duidelijk dat het thans beter past binnen uw verhaal om te beweren dat u probeerde te huwen in België maar dat dit niet lukte. Het mag echter duidelijk zijn dat het zonder meer aanpassen van uw verklaringen, en dit naar gelang het u het beste uitkomt, niet ernstig is.

Bovendien, ook al zou het zo zijn dat u er niet in slaagde om hier in België te huwen, dan nog kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweringen dat uw echtgenoot in Irak nu de echtscheiding inzette en klacht tegen u indiende. Immers, ook reeds in het kader van uw tweede verzoek verklaarde u reeds uitdrukkelijk dat u officieel scheidde van uw (eerste) echtgenoot (zie CGVS 2de VIB p. 4). Uzelf was bovendien degene die de echtscheidingsprocedure in gang zette (zie DVZ 2de VIB vraag 12). Aangezien u aldus reeds in het kader van uw tweede verzoek, d.d. 29.05.2018, aanhaalde dat u officieel gescheiden bent in Irak en uzelf de echtscheiding in gang zette, kan uw verklaring dat uw echtgenoot nu, ruim 3 jaar later, de echtscheiding zou hebben aangevraagd, niet worden gevolgd.

U stelt voorts nog dat uw echtgenoot ondertussen een klacht tegen u indiende wegens kinderontvoering. Ook zou hij een klacht hebben ingediend bij NGOS. U vernam dit alles via uw zoon A.. Uit wat volgt zal echter duidelijk blijken dat aan dit alles niet het minste geloof kan worden gehecht. Allereerst komt u in het kader van uw derde verzoek niet verder dan het uiten van tal van loutere beweringen die u op geen enkele manier weet te staven. Uw zoon zal proberen nog documenten door te sturen, en zodra u deze heeft zal u deze overmaken. Het mag duidelijk zijn dat dit geenszins volstaat. Het is overigens opmerkelijk dat uw zoon dan wel in staat bleek een attest van 'women for peace organization' via whatsapp aan u over te maken, maar hij de overige stukken, die uw relaas (mogelijks) zouden kunnen staven, tot op heden niet aan u kon bezorgen. Het document dat u voorlegt, voegt overigens niets wezenlijks toe aan uw relaas. Het betreft een loutere kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Het document bespreekt voorts de algemene situatie voor vrouwen en specifiek de moeilijkheden die vrouwen na een echtscheiding kunnen ondervinden. De Commissaris-generaal betwist geenszins dat gescheiden vrouwen moeilijkheden kunnen ondervinden in Irak. Echter, het louter feit van een gescheiden vrouw te zijn, volstaat niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient uw vrees omwille van een scheiding in concreto aan te tonen maar blijft hier duidelijk in gebreke. Dat uw naam vermeldt wordt in het attest, wijzigt hier hoegenaamd niets aan. Zoals gezegd kan aan het stuk op zich geen bewijswaarde worden toegekend. De vraag kan overigens gesteld worden hoe deze organisatie van uw 'problemen' op de hoogte is en op basis waarvan zij dit attest hebben opgesteld. Opmerkelijk is bovendien het feit dat dit document al dateert van 18.04.2020 maar dit nu pas neerlegt. U haalt aan dat uw telefoon in België gestolen werd en u daarom een tijdje geen contact had met uw zoon (zie DVZ 3de VIB p. 18). Los van het feit dat u deze bewering geenszins staft, houdt het voorts geen steek. Immers, in het kader van uw tweede verzoek verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud, d.d. 18.07.2018, dat u al twee jaar geen contact meer had met uw kinderen in Irak. U had geen band meer met hen en u verklaarde uitdrukkelijk toen dat u ook geen pogingen meer ondernomen had om met uw kinderen in Irak in contact te komen, iets waar u zelf ook om moest lachen (zie CGVS 2de VIB p. 6). Dat u geen contact meer kon hebben/had omdat uw telefoon gestolen was, haalde u toen nergens aan en uit uw laconieke reactie blijkt zulks ook niet. Hoe en wanneer het contact met uw kinderen, minstens A., in Irak dan zou hersteld zijn, en dit zelfs in die mate dat hij tegen zijn vader inging en achter diens rug om u een document bezorgde, en nog zal proberen bijkomende stukken door te sturen, die u mogelijks kunnen helpen bij uw verzoek om internationale bescherming, verduidelijkt u op geen enkele manier. Kan hier volledigheidshalve nog worden aan toegevoegd dat Iraakse documenten sowieso amper enige bewijswaarde hebben temeer daar, gezien de wijdverbreide corruptie in Irak, alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden.

Ook het volgende is opmerkelijk. U haalde reeds in het kader van uw tweede verzoek problemen aan met uw (ex-)echtgenoot. U verklaarde toen voor het CGVS - tijdens uw persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 18.7.2018 - dat u al sedert twee jaar met de dood werd bedreigd door uw ex en zijn ooms. Over andere problemen met uw (ex-)echtgenoot repte u met geen woord. Het mag toch verbazen dat uw (voormalige) man dan nu pas, 5 jaar nadat hij u met de dood bedreigde, zou beslissen een rechtszaak tegen u aan te spannen. Dat hij de kinderen van u wil afnemen, kan ook geenszins worden gevolgd. Immers, ook weer in het kader van uw tweede verzoek haalde u zelf aan dat uw (ex-)echtgenoot niets meer met de kinderen wil te maken hebben (zie DVZ 2de VIB, vraag 21). Waarom hij dan perse de kinderen nu onder zijn hoede zou willen, is weerom niet duidelijk. Kan hier nogmaals worden herhaald dat het geen steek houdt dat uw (ex-)echtgenoot nu pas stappen zou zetten om de kinderen af te nemen terwijl u al 6 jaar weg bent uit Irak.

Dat u tot slot vreest voor uw kinderen omdat uw echtgenoot hen reeds in Irak heeft mishandeld, moet weerom worden opgemerkt dat dit niet kan worden weerhouden. Het is volstrekt onaannemelijk dat u ook dit voordien nooit zou hebben aangehaald indien dit de waarheid betreft. Op geen enkel moment doorheen uw voorgaande verzoeken haalde u ooit aan dat uw echtgenoot gewelddadig is/was ten aanzien van de kinderen noch uitte u een vrees voor de fysieke integriteit van uw kinderen omwille van uw voormalige echtgenoot zijn gewelddadig karakter. Ook hier komt u thans niet verder dan het zonder meer uiten van blote beweringen.

U haalt verder nog aan dat uw ex nog klacht indiende tegen u bij de NGOS in Irak (zie DVZ 3de VIB vraag 16). Wie of welke instantie(s) dit precies zijn, is niet duidelijk. Welke klacht er precies werd ingediend is evenmin duidelijk. U merkte nog op dat uw zoon A. u liet weten dat uw ex stappen zal zetten om u te arresteren bij uw terugkeer (zie verklaringen DVZ 3de VIB, vraag 18). Opnieuw komt u hier niet verder dan het uiten van loutere beweringen en concretiseert noch verduidelijkt u uw verklaringen. Dit alles volstaat dan ook geenszins.

Rekening houdende met bovenstaande mag het duidelijk zijn dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas en dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie.

De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in

Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige

bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Er wordt in het verzoekschrift gewezen op de gevaarlijke veiligheidssituatie in Irak en de recente terroristische aanval van 21 januari 2021 te Bagdad. Naast de algemene onveiligheid wordt er aangevoerd dat het land niet veilig is voor vrouwen en wordt gewezen op seksueel- en gender gerelateerd geweld waaronder 'honour killings' en onderdrukking. Verzoekster betoogt dat ze angst heeft te worden mishandeld en geeft aan dat, hoewel haar ex-man heden in Turkije woont, hij genoeg connecties heeft in Irak om "iemand te sturen het vuile werk" op te knappen zodat haar vrees reëel is. Voorts wordt opgemerkt dat geen rekening werd gehouden met verzoeksters profiel. Er wordt beklemtoond dat verzoekster verwesterd is en geen praktiserende moslima is waarbij er wordt aangehaald dat ze ook geen hoofddoek draagt.

Door haar relatie in België en het feit dat ze niet officieel gescheiden bleek te zijn in Irak, meent verzoekster in aanmerking te komen om gesanctioneerd te worden op basis van de 'honourable motives'. Daarenboven moet volgens verzoekster worden aangestipt dat haar langdurig verblijf in België minstens een element zou moeten uitmaken bij de beoordeling aan de nood aan subsidiaire

bescherming. Verder wordt gewezen op de aanhoudende onzekerheid nu ze reeds 6 jaren in België verblijft en wordt aangevoerd dat van het Commissariaat-generaal kan worden verwacht dat ook het lang verblijf mee in overweging wordt genomen, minstens dat er informatie wordt toegevoegd aan de motivatie van de weigering wat er gebeurt met teruggekeerde vluchtelingen, eenmaal terug aangekomen in Irak.

Met betrekking tot de nieuwe elementen betoogt verzoekster dat hoewel verweerder uitdrukkelijk motiveert dat er nieuwe gegevens zijn haar verzoek toch onontvankelijk wordt verklaard. Zij meent in dit verband dat de nieuwe elementen die werden toegevoegd aan haar derde verzoek om internationale bescherming voldoende doorwegen om een nieuw onderzoek te rechtvaardigen en wijst erop dat nieuwe elementen slechts de kans moeten verhogen op toekenning van de internationale bescherming en niet op zich de geloofwaardigheid van een verzoeker moeten kunnen herstellen.

Voorts gaat zij concreet in op de motieven aangaande haar geloofsovertuiging, haar burgerlijke stand en nieuwe partner, de kinderontvoering en de bedreiging en mishandeling door de ex-echtgenoot.

Tot slot wordt nogmaals gewezen op de algemene veiligheidstoestand in Irak en wordt samengevat dat verzoekster een gescheiden vrouw is die bekend staat als een overspelige vrouw die, naast de algemene situatie in Irak met betrekking tot de situatie van vrouwen, tevens persoonlijke aanvallen door haar ex-echtgenoot vreest.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken toe:

- haar nationaal paspoort;
- haar nationale identiteitskaart + vertaling;
- haar Iraakse nationaliteitsakte + vertaling;
- nationaal paspoort van haar dochter A. S. J.;
- nationaal paspoort van haar zoon A. S. J.;
- nationale identiteitskaart van de voornoemde kinderen + de vertaling;
- Iraakse nationaliteitsakte van haar dochter A. + vertaling;
- NOS-nieuws - over de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, van 21 januari 2021;
- VRT-Nieuws - over de algemene veiligheidssituatie en raketaanvallen Bagdad, van 3 mei 2021;
- Diplomatie Belgium - reisadvies en algemene veiligheid Irak;
- Security Council Press Statement - Terrorist attack in Baghdad, van 21 januari 2021;
- Blog - Iraqi women are engaged in a struggle for their rights, van 15 juni 2020;
- Organisation for women's freedom in Iraq - Gender-based violence and discrimination against women en girls in Iraq, april 2019;
- UNDP - Iraq Gender Justice & the law, 2018;
- echtscheidingsvonnis rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, van 16 januari 2019.

2.2.2. Verweerder heeft aan de Raad op 21 april 2022 een aanvullende nota overgemaakt overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarin hij onder meer verwijst naar de COI Focus Irak-Veiligheidssituatie van 24 november 2021 met weergave van de weblink.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoekster overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekster om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.4.1. Verzoekster haalde in haar huidig (tweede) volgend verzoek om internationale bescherming aan dat haar echtgenoot de echtscheidingsprocedure in Irak is gestart alsook een klacht heeft ingediend waarin hij haar beschuldigt van kinderontvoering. Voorts zou verzoeksters echtgenoot ook een klacht hebben ingediend bij NGO's in Irak. Op basis van de klacht van haar echtgenoot meent verzoekster gezocht te worden door de overheid en vreest ze te worden gearresteerd ingeval van een terugkeer. Daarnaast vreest verzoekster ook voor haar kinderen bij een terugkeer naar Irak daar haar echtgenoot de kinderen zal afnemen waarbij verzoekster vreest dat ze zullen mishandeld worden door de vader.

Verzoekster legde ter staving van haar huidig derde verzoek een kopie neer van een attest van de NGO 'Women for Peace Organization'.

De kernvraag is of deze elementen, die verweerder aanvaardt als zijnde nieuwe elementen, kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

De Raad merkt op dat het gegeven dat verweerder in casu niet betwist dat er nieuwe elementen werden aangehaald geenszins automatisch met zich meebrengt dat deze nieuwe elementen of feiten de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoekster kan niet dienstig anders beweren.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt - kunnen weerleggen of ontcrachten. Het komt verzoekster toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.4.3. Vooreerst kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden waar in de eerste plaats een aantal inconsistenties worden opgemerkt aangaande verzoeksters basisgegevens:

“Zo dient allereerst te worden gewezen op een aantal ongerijmdheden aangaande uw basisgegevens. U haalt thans aan dat u, wat uw religie betreft, uw moeder volgt en aldus een soennitische moslima bent (zie DVZ 3de VIB, vraag 9). Nochtans verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek uitdrukkelijk een sjjiitische moslima te zijn (zie CGVS 1ste VIB, p. 3). In het kader van uw tweede verzoek klonk het plots dat u ‘atheïst’ bent (zie CGVS 2de VIB, p. 3). Ook al werd dit gegeven in het kader van uw tweede verzoek niet weerhouden en ongeloofwaardig bevonden, dit wijzigt niets aan het feit dat u in het kader van uw eerste verzoek wel degelijk uitdrukkelijk beweerde een sjjiitische moslima te zijn. Dat u dan nu plots zonder meer opwerpt dat u eigenlijk de geloofsstrekking van uw moeder volgt en dus een soennitische moslima bent, houdt totaal geen steek. Dat u uw geloofsovertuiging bij elk verzoek zonder meer aanpast en nu voor de derde keer een ander geluid laat horen, doet reeds ernstige vragen rijzen bij uw gehele geloofwaardigheid. Dit zeker gezien ook uw twee voorgaande verzoeken omwille van de ongeloofwaardigheid van uw relaas werden afgewezen.”

Waar verzoekster bekritiseert dat ze niet werd geconfronteerd met de vastgestelde ongerijmdheden, toont zij geenszins aan dat dit gegeven de commissaris-generaal belet om een beslissing te nemen waarin tegenstrijdigheden worden opgemerkt aangaande verzoeksters verklaringen waarmee ze niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoekster middels de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal en door het instellen van voorliggend beroep voor de Raad de mogelijkheid gehad om op de vastgestelde tegenstrijdigheden te reageren. Door in het verzoekschrift te volharden in haar verklaringen dat ze verklaarde sjjiitisch te zijn omdat dit de religie is van haar vader doch ze werd opgevoed volgens het geloof van haar moeder die soennitisch is en thans niet praktiseert, weerlegt verzoekster geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden en de verschillende versies omtrent haar geloof. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, heeft zij overigens zelf uitdrukkelijk aangegeven zich toch als atheïst te beschouwen (zie persoonlijk onderhoud van 18 juli 2018 in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, p. 3) zodat ze niet dienstig kan voorhouden als zou verweerder dit zelf afgeleid hebben uit haar verklaringen dat ze niet praktiseert en geen hoofddoek meer draagt. Dit blijkt ook uit haar overige verklaringen in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming gezien zij aangaf bedreigd te worden omdat zij en haar kinderen atheïst (zouden) zijn geworden (zie persoonlijk onderhoud van 18 juli 2018 in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, p. 12-13).

Verweerder heeft daarnaast ook gewezen op volgende vaststellingen die duidelijk maken dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan verzoeksters huidig verzoek. Zo wordt er vastgesteld dat verzoekster ook aangaande haar burgerlijke staat geen eensluidende verklaringen aflegt en thans een volledig ander verhaal ophangt. De commissaris-generaal merkt met reden op dat verzoekster in het kader van haar huidig verzoek aangaf dat zij in België van plan was om te huwen, maar dit niet gelukt is (Verklaring volgend verzoek van 22 april 2021, vraag 13) terwijl zij in het kader van haar tweede verzoek uitdrukkelijk stelde dat ze wel degelijk officieel huwde hier in België met haar nieuwe partner en dat ze een verlofings- en een huwelijksfeest had, dit alles in het opvangcentrum waarbij ze verduidelijkte dat

ze hier huwde met haar nieuwe partner om de familie-erf niet te schenden (zie persoonlijk onderhoud van 18 juli 2018 in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, p. 7).

Hoewel verzoekster zelf sprak van een officieel huwelijk, en niet van een religieus huwelijk, blijkt uit het persoonlijk onderhoud van 18 juli 2018 in het kader van haar tweede verzoek dat ze ook aangaf dat de procedure in de gemeente nog loopt (zie persoonlijk onderhoud van 18 juli 2018 in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, p. 7). Zelfs indien verzoekster evenwel kan worden gevolgd in haar betoog dat er slechts sprake was van een religieus huwelijk kan ze hoe dan ook geen afbreuk doen aan volgende bijkomende motivering:

“Bovendien, ook al zou het zo zijn dat u er niet in slaagde om hier in België te huwen, dan nog kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweringen dat uw echtgenoot in Irak nu de echtscheiding inzette en klacht tegen u indiende. Immers, ook reeds in het kader van uw tweede verzoek verklaarde u reeds uitdrukkelijk dat u officieel scheidde van uw (eerste) echtgenoot (zie CGVS 2de VIB p. 4). Uzelf was bovendien degene die de echtscheidingsprocedure in gang zette (zie DVZ 2de VIB vraag 12). Aangezien u aldus reeds in het kader van uw tweede verzoek, d.d. 29.05.2018, aanhaalde dat u officieel gescheiden bent in Irak en uzelf de echtscheiding in gang zette, kan uw verklaring dat uw echtgenoot nu, ruim 3 jaar later, de echtscheiding zou hebben aangevraagd, niet worden gevolgd.”

Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat het Belgisch echtscheidingsvonnis in Irak niet werd erkend zodat ze nog steeds als een getrouwde en daardoor overspelige vrouw wordt beschouwd. Verzoekster stelt dat haar ex-echtgenoot uit wrok een echtscheidingsakte startte in Irak, hetgeen zij via haar zoon vernam die nog bij de vader woont. Verzoekster weet ook met dit betoog echter niet te overtuigen dat de vader van haar kinderen - van wie ze, zij het in België, reeds gescheiden is, zoals werd aangehaald in het kader van haar tweede verzoek van 29 mei 2018 - thans, ruim drie jaar later, de echtscheiding zou hebben aangevraagd.

De Raad wijst er in dit verband op dat niet voorbij kan gegaan worden aan de gedane vaststellingen in het kader van verzoeksters tweede verzoek om internationale bescherming. Zo heeft de Raad er in het kader van het beroep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van 16 augustus 2018 reeds op gewezen dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over hoe haar ex-echtgenoot te weten kwam dat zij een nieuwe relatie heeft alsook onsamenhangende verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaats van haar echtgenoot waardoor verzoeksters veelvuldig wijzigende en manifest tegenstrijdige verklaringen op fundamentele wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan. Hierbij werd door de Raad gewezen op de motivering in voormelde beslissing van 16 augustus 2018: *“U bent er tevens van overtuigd dat uw ex-echtgenoot weet dat u een nieuwe relatie hebt en u ook omwille van deze reden wil doden. U zou met uw nieuwe partner zijn gehuwd om de eer van uw familie niet te schenden (CGVS p.7). Over hoe uw ex-echtgenoot te weten kwam dat u een nieuwe relatie hebt, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u niet te weten hoe hij hierachter kwam. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweert u plots dat hij het via uw familie zou zijn te weten gekomen (CGVS p.7). Ook over de verblijfplaats van uw ex-echtgenoot legt u onsamenhangende verklaringen af. Bij de DVZ beweerde u dat hij nog steeds in Turkije verbleef. Bij het CGVS beweert u dan weer dat hij in Irak zou zijn. Als u gevraagd wordt sinds wanneer hij terug in Irak is, beweert u eerst dat hij Irak nooit verlaten heeft. Toen u er op werd gewezen dat u eerder vermeldde dat hij in Turkije was, bevestigt u dit en voegt u eraan toe dat hij zou zijn teruggekeerd naar Irak. U ontkent dan gezegd te hebben dat hij Irak nooit verliet. U slaagt er niet in te zeggen sinds wanneer hij naar Irak terugkeerde, noch waar precies hij in Irak verblijft (CGVS p.5). U verklaart dan via uw familie te weten dat hij momenteel in Irak verblijft. Nochtans had u sinds uw onderhoud bij de DVZ geen contact meer met uw familie. U past dan uw verklaring wederom aan en beweert dat uw huidige partner via zijn broer aan deze informatie kwam. Als u dan geconfronteerd wordt met het feit dat u eerder zei dat u hierover via uw familie op de hoogte kwam, beweert u dat dit inderdaad het geval was aangezien u een goede band hebt met uw broer. Hij zou dit dan aan uw huidige partner hebben doorgegeven (CGVS p.6). Dat u telkenmale uw verklaringen aanpast doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dezer geen goed.”* De Raad heeft voormelde beslissing en beoordeling bevestigd in zijn arrest nr. 211 978 van 6 november 2018 waartegen geen cassatieberoep werd ingediend en dat aldus gezag en kracht van gewijsde geniet.

Daarenboven moet opgemerkt worden dat verzoekster geen enkel bewijsstuk heeft neergelegd om de bewering te staven dat haar ex-echtgenoot, hoewel ook in het verzoekschrift wordt gesteld dat hij in Turkije verblijft, een echtscheidingsprocedure zou zijn gestart in Irak. Er moet hierbij benadrukt worden dat het niet de taak van de commissaris-generaal is, en evenmin van de Raad zelf, de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de verzoekster om internationale bescherming zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van haar relaas. Verzoekster moet een inspanning doen om dit verzoek te

onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de opgesomde cumulatieve voorwaarden is voldaan. In casu kan echter niet geoordeeld worden dat aan alle voorwaarden is voldaan. Zo kan alleszins niet vastgesteld worden dat verzoekster een oprechte inspanning heeft geleverd om haar bewering dat haar ex-echtgenoot een echtscheidingsprocedure is gestart, te staven en ook geen bevredigende verklaring heeft gegeven omtrent het ontbreken van (bewijskrachtige) stavingselementen. Zo komt het de Raad niet ernstig voor dat verzoekster niet gepoogd heeft via haar zoon hiervan bewijskrachtige elementen te verkrijgen om haar relaas enigszins te staven, te meer haar zoon - ondanks de voorgehouden angst contact te hebben met zijn moeder - wel in staat bleek een attest van 'women for peace organization' via whatsapp aan verzoekster over te maken en ook andere documenten wilde overmaken (Verklaring volgend verzoek van 22 april 2021, vraag 16, 18). Tot op heden werden echter geen overige stukken bezorgd aan verzoekster en aan de bevoegde asielinstanties.

Wat betreft de klacht wegens kinderontvoering en het neergelegd attest van 'women for peace organization', kan de Raad volgende correcte motieven bijtreden:

"U stelt voorts nog dat uw echtgenoot ondertussen een klacht tegen u indiende wegens kinderontvoering. Ook zou hij een klacht hebben ingediend bij NGOS. U vernam dit alles via uw zoon A.. Uit wat volgt zal echter duidelijk blijken dat aan dit alles niet het minste geloof kan worden gehecht. Allereerst komt u in het kader van uw derde verzoek niet verder dan het uiten van tal van loutere beweringen die u op geen enkele manier weet te staven. Uw zoon zal proberen nog documenten door te sturen, en zodra u deze heeft zal u deze overmaken. Het mag duidelijk zijn dat dit geenszins volstaat. Het is overigens opmerkelijk dat uw zoon dan wel in staat bleek een attest van 'women for peace organization' via whatsapp aan u over te maken, maar hij de overige stukken, die uw relaas (mogelijks) zouden kunnen staven, tot op heden niet aan u kon bezorgen. Het document dat u voorlegt, voegt overigens niets wezenlijks toe aan uw relaas. Het betreft een loutere kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Het document bespreekt voorts de algemene situatie voor vrouwen en specifiek de moeilijkheden die vrouwen na een echtscheiding kunnen ondervinden. De Commissaris-generaal betwist geenszins dat gescheiden vrouwen moeilijkheden kunnen ondervinden in Irak. Echter, het louter feit van een gescheiden vrouw te zijn, volstaat niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient uw vrees omwille van een scheiding in concreto aan te tonen maar blijft hier duidelijk in gebreke. Dat uw naam vermeldt wordt in het attest, wijzigt hier hoegenaamd niets aan. Zoals gezegd kan aan het stuk op zich geen bewijswaarde worden toegekend. De vraag kan overigens gesteld worden hoe deze organisatie van uw 'problemen' op de hoogte is en op basis waarvan zij dit attest hebben opgesteld. Opmerkelijk is bovendien het feit dat dit document al dateert van 18.04.2020 maar dit nu pas neerlegt. U haalt aan dat uw telefoon in België gestolen werd en u daarom een tijdje geen contact had met uw zoon (zie DVZ 3de VIB p. 18). Los van het feit dat u deze bewering geenszins staft, houdt het voorts geen steek. Immers, in het kader van uw tweede verzoek verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud, d.d. 18.07.2018, dat u al twee jaar geen contact meer had met uw kinderen in Irak. U had geen band meer met hen en u verklaarde uitdrukkelijk toen dat u ook geen pogingen meer ondernomen had om met uw kinderen in Irak in contact te komen, iets waar u zelf ook om moest lachen (zie CGVS 2de VIB p. 6). Dat u geen contact meer kon hebben/had omdat uw telefoon gestolen was, haalde u toen nergens aan en uit uw laconieke reactie blijkt zulks ook niet. Hoe en wanneer het contact met uw kinderen, minstens A., in Irak dan zou hersteld zijn, en dit zelfs in die mate dat hij tegen zijn vader inging en achter diens rug om u een document bezorgde, en nog zal proberen bijkomende stukken door te sturen, die u mogelijks kunnen helpen bij uw verzoek om internationale bescherming, verduidelijkt u op geen enkele manier. Kan hier volledigheidshalve nog worden aan toegevoegd dat Iraakse documenten sowieso amper enige bewijswaarde hebben temeer daar, gezien de wijdverbreide corruptie in Irak, alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden.

Ook het volgende is opmerkelijk. U haalde reeds in het kader van uw tweede verzoek problemen aan met uw (ex-)echtgenoot. U verklaarde toen voor het CGVS - tijdens uw persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 18.7.2018 - dat u al sedert twee jaar met de dood werd bedreigd door uw ex en zijn ooms. Over andere problemen met uw (ex-)echtgenoot repte u met geen woord. Het mag toch verbazen dat uw (voormalige) man dan nu pas, 5 jaar nadat hij u met de dood bedreigde, zou beslissen een rechtszaak tegen u aan te spannen. Dat hij de kinderen van u wil afnemen, kan ook geenszins worden gevolgd. Immers, ook weer in het kader van uw tweede verzoek haalde u zelf aan dat uw (ex-)echtgenoot niets meer met de kinderen wil te maken hebben (zie DVZ 2de VIB, vraag 21). Waarom hij dan perse de kinderen nu onder zijn hoede zou willen, is weerom niet duidelijk. Kan hier nogmaals

worden herhaald dat het geen steek houdt dat uw (ex-)echtgenoot nu pas stappen zou zetten om de kinderen af te nemen terwijl u al 6 jaar weg bent uit Irak."

En:

"U haalt verder nog aan dat uw ex nog klacht indiende tegen u bij de NGOS in Irak (zie DVZ 3de VIB vraag 16). Wie of welke instantie(s) dit precies zijn, is niet duidelijk. Welke klacht er precies werd ingediend is evenmin duidelijk. U merkte nog op dat uw zoon A. u liet weten dat uw ex stappen zal zetten om u te arresteren bij uw terugkeer (zie verklaringen DVZ 3de VIB, vraag 18). Opnieuw komt u hier niet verder dan het uiten van loutere beweringen en concretiseert noch verduidelijkt u uw verklaringen. Dit alles volstaat dan ook geenszins."

De Raad dient te benadrukken dat verzoekster in gebreke blijft de voorgehouden klacht wegens kinderontvoering te staven. Zij kan geenszins overtuigen waar zij stelt dat haar zoon angst heeft haar te contacteren, nu haar zoon evenwel in staat bleek een attest van 'women for peace organization' via whatsapp aan haar over te maken en ook andere documenten wilde overmaken (Verklaring volgend verzoek van 22 april 2021, vraag 16, 18). Zodoende kan niet vastgesteld worden dat verzoekster een oprechte inspanning heeft geleverd om de voorgehouden klacht te staven.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit de door verzoekster bijgebrachte informatie overigens blijkt dat in geval van scheiding vrouwen de voogdij hebben over hun kinderen tot 10 jaar die kan verlengd worden tot 15 jaar wegens het belang van het kind waarna het kind zelf kan beslissen met wie het wenst te wonen (UNDP - Iraq Gender Justice & the law, 2018, p. 17). In deze omstandigheden toont verzoekster dan ook niet aan hoe en in welke mate de voorgehouden klacht van haar ex-echtgenoot gegrond kan zijn.

Bovendien worden de motieven aangaande haar incoherente verklaringen wat betreft de contacten met haar kinderen in Irak in het verzoekschrift volledig ongemoeid gelaten zodat hieraan geen afbreuk wordt gedaan.

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt heeft verweerder verder uitdrukkelijk en uitvoerig gemotiveerd omtrent het neergelegd attest. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat het attest van 'women for peace organization' naast de vorm ook inhoudelijk werd beoordeeld. Verzoekster brengt echter geen concrete dienstige argumenten bij die deze motivering kunnen ontkrachten.

Tot slot kan aangaande verzoeksters vrees voor haar kinderen voor mishandeling door haar ex-echtgenoot vastgesteld worden dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met reden als volgt heeft geoordeeld:

"Dat u tot slot vreest voor uw kinderen omdat uw echtgenoot hen reeds in Irak heeft mishandeld, moet weerom worden opgemerkt dat dit niet kan worden weerhouden. Het is volstrekt onaannemelijk dat u ook dit voordien nooit zou hebben aangehaald indien dit de waarheid betreft. Op geen enkel moment doorheen uw voorgaande verzoeken haalde u ooit aan dat uw echtgenoot gewelddadig is/was ten aanzien van de kinderen noch uitte u een vrees voor de fysieke integriteit van uw kinderen omwille van uw voormalige echtgenoot zijn gewelddadig karakter. Ook hier komt u thans niet verder dan het zonder meer uiten van blote beweringen."

Dat verzoekster het gewelddadig karakter niet eerder aanhaalde doordat de oorspronkelijke reden van haar vertrek uit Irak de politieke status van haar (ex-)echtgenoot betrof en hiervan dus het nut niet inzag, kan voormelde vaststelling niet in een ander daglicht stellen. Verzoekster liet immers ook na dit element aan te halen in het kader van haar tweede verzoek terwijl zij onder meer wel wees op bedreigingen vanwege haar man. Van een verzoekster om internationale bescherming mag evenwel overeenkomstig de op haar rustende medewerkingsplicht worden verwacht dat zij haar volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over haar aanvraag tot bescherming en dat verzoekster de nodige feiten en alle relevante elementen aanbrengt, en dit reeds vanaf haar eerste gehoor bij de DVZ. Verzoeksters uitleg vormt geen geldige reden om het gewelddadig karakter van haar echtgenoot voor de bevoegde instanties meermaals achter te houden.

De Raad kan hieraan toevoegen dat uit het verzoekschrift overigens blijkt dat de ex-echtgenoot thans in Turkije zou verblijven zodat de aangehaalde vrees hoe dan ook slechts hypothetisch voorkomt.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.4.4. In zoverre verzoekster wenst aan te halen dat ze verwesterd is, geen hoofddoek draagt en geen praktiserende moslim is alsook de bedreigingen vanwege haar ex-echtgenoot en familie benadrukt, kan

het aangaande deze reeds opgeworpen en beoordeelde elementen in het kader van haar vorig volgend verzoek volstaan te verwijzen naar het arrest nr. 211 978 van de Raad van 6 november 2018.

In dit verband dient er nog op gewezen te worden dat waar verzoekster in wezen de eerdere beslissing van het CGVS tracht te betwisten en te weerleggen, de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoeksters vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad wijst hierbij op arrest nr. 211 978 van 6 november 2018 waartegen geen cassatieberoep werd ingediend.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Er moet opgemerkt worden dat het gegeven dat verzoekster naar aanleiding van haar huidige verzoek nog bijkomende verklaringen aanhaalt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als geloofwaardig wordt beschouwd en waaruit geen gegronde vervolgingsvrees of reel risico op ernstige schade is gebleken, niet van die aard zijn afbreuk te doen aan het vastgestelde.

Dat verzoekster verder borduurt op hetzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan haar dossier.

2.3.5. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EASO Guidance note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet betwist dat, gezien haar verklaringen met betrekking tot haar plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Verweerder heeft in een aanvullende nota van 21 april 2022 de beschikbare landeninformatie over de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad verder aangevuld en geactualiseerd, onder meer door te verwijzen naar de COI Focus "Irak: Veiligheidssituatie" van 24 november 2021. Verweerder besluit dat dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017 en zet het volgende uiteen:

"De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over Bagdad en de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies. In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, liggen anno 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag. De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd

tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Anno 2021 voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars. De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Beits is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties. De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden eveneens installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. In 2020 voerden verschillende pro-Iraanse milities aanvallen uit op de Green Zone in Bagdad, op de legerbasis van Taji en op transporten van het Amerikaanse leger. In 2021 vond er een wijziging in de modus operandi plaats en werden de raketaanvallen ingeruild voor het plaatsen van bremmbommen gericht tegen wegtransporten. Het effect op de burgerbevolking van deze ontwikkelingen is veeleer beperkt. Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De RvV X - Pagina 17 van 19 betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel betogingen plaats maar zonder grote gewelduitbarstingen. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiiitische partijen die aanleunen bij de prolraanse milities - leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerde ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen. Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats. Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr.

75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden. De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

Wat betreft het door verzoekster voorgelegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken, merkt de Raad op dat dit reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en niet is te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming.

Er wordt evenwel niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoekster om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

Verzoekster toont echter geen persoonlijke omstandigheden aan die in haren hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Waar verzoekster wijst op haar profiel als gescheiden vrouw die bekend staat als zijnde overspelig en daardoor voor mishandelingen van haar ex-echtgenoot vreest alsook voor vervolging door de autoriteiten, merkt de Raad op dat de “persoonlijke omstandigheden” niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De persoonlijke omstandigheden van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn immers omstandigheden die tot gevolg hebben dat zij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld haar niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoekster een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Zoals de commissaris-generaal terdege bemerkt, laat verzoekster evenwel na het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de stad Bagdad. Evenmin zijn er elementen die erop wijzen dat er in verzoeksters hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, neemt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en zoals geactualiseerd in de aanvullende nota van 21 april 2022 dan ook over.

2.3.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.7. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.8. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoek(st)er, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft het (tweede volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal onzorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU